

פרשת וילך פרק לא- התורה והשירה עדים לברית ולעונש עמוד ב: מקבילות

מקבילות:
ביחוד פ"א הביטוי
חזק ואמץ מוזכר 4
פעמי באותם
הקשרים. ביטויים
של הקהל ד, י

א וילך, משה; וידבר את-הדברים האלה, אל-כל-ישראל. ב ויאמר אלהם, בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום-לא-אוכל עוד, לצאת ולבוא; והי אמר אלי, לא תעבר את-הירדן הזה. ג הי א-להיך הוא עבר לפניך, הוא-ישמיד את-הגוים האלה מלפניך-וירשתם; יהושע, הוא עבר לפניך, כאשר, דבר הי. ד ועשה הי, להם, כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי, ולא-רצם-אשר השמיד, אתם. ה ונתנם הי, לפניכם; ועשיתם להם-ככל-המצוה, אשר צויתי אתכם. ו חזקו ואמצו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם: **כי הי א-להיך, הוא ההלך עמך-לא ירפך, ולא יעזבך.** ז ויקרא משה ליהושע, ויאמר אליו לעיני כל-ישראל **חזק ואמץ-כי אתה תבוא את-העם הזה, אל-הארץ אשר נשבע הי לאבתם לתת להם;** ואתה, תנחילנה אותם. ח והי הוא ההלך לפניך, **הוא יהיה עמך-לא ירפך ולא יעזבך;** לא תירא, ולא תחת. ט ויכתב משה, את-התורה הזאת, ויתנה אל-הפהנים בני לוי, הנשאים את-ארון ברית הי; ואל-כל-זקני, ישראל. י ויצו משה, אותם לאמר: מקץ שבע שנים, במעד שנת השמטה-בחג הסכות. יא בבוא כל-ישראל, לראות את-פני הי א-להיך, במקום, אשר יבחר: תקרא את-התורה הזאת, נגד כל-ישראל-באזניהם. יב תקהל את-העם, האנשים והנשים והטף, וגרך, אשר בשעריך-למען ישמעו ולמען ילמדו, ויראו את-הי א-להיכם, ושמרו לעשות, את-כל-דברי התורה הזאת. יג ובניהם אשר לא-ידעו, ישמעו ולמדו-ליראה, את-הי א-להיכם: כל-הימים, אשר אתם חיים על-האדמה, אשר אתם עברים את-הירדן שמה, לרשתה.

יד ויאמר הי אל-משה, הן קרבו ימיד למוות-קרא את-יהושע והתיצבו באהל מועד, ואצונו; וילך משה ויהושע, ויתיצבו באהל מועד. טו וירא הי באהל, בעמוד ענן; ויעמוד עמוד הענן, על-פתח האהל. טז ויאמר הי אל-משה, הנך שכב עם-אבתך; וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר-הארץ, אשר הוא בא-שמה בקרב, ויעזבני, והפר את-בריתי אשר כרתי אתו. יז וחרה אפי בו ביום-ההוא **ועזבתים והסתרתני פני מהם,** והיה לאכל, ומצאוהו רעות רבות, וצרות; ואמר, ביום ההוא, **הלא על כן-אין אלהי בקרבי,** מצאוני הרעות האלה. יח **ואנכי, הסתר אסתיר פני** ביום ההוא, על כל-הרעה, אשר עשה: כי פנה, אל-אלהים אחרים. יט ועתה, כתבו לכם את-השירה הזאת, ולמדה את-בני-ישראל, שימה בפיהם: למען תהיה-לי השירה הזאת, לעד-בבני ישראל. כ כי-אביאנו אל-האדמה אשר-נשבעתי לאבתיו, זבת חלב ודבש, ואכל ושבוע, ודשו; ופנה אל-אלהים אחרים, ועבדום, ונאצונו, והפר את-בריתי. כא והיה כן-תמצאנו אתו רעות רבות, וצרות, וענתה השירה הזאת לפניו לעד, כי לא תשכח מפי זרעו: כי ידעתי את-יצרו, אשר הוא עשה היום, בטרם אביאנו, אל-הארץ אשר נשבעתי. כב ויכתב משה את-השירה הזאת, ביום ההוא; וילמדה, את-בני ישראל. כג **ויצו את-יהושע בן-נוו,**

ויאמר חזק ואמץ-כי אתה תביא את-בני ישראל, אל-הארץ אשר-נשבעתי להם; ואנכי אהיה עמך. כד ויהי ככלות משה לכתב את-דברי התורה-הזאת-על-ספר: עד תמם. כה ויצו משה את-הלויים נשאי ארון ברית-הי לאמר. כו לקח את ספר התורה הזה, ושמתם אותו, מצד ארון ברית-הי א-להיכם; והיה-שם בך, לעד. כז כי אנכי ידעתי את-מריך ואת-ערפך הקשה; הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם-הי ואף כי-אחרי מותי. כח הקהילו אלי את-כל-זקני שבטיכם ושטריכם; ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את-השמים ואת-הארץ. כט **כי ידעתי אחרי מותי כן-השחת תשחתו וסרתם מן-הדרך אשר צויתי אתכם;** וקראת אתכם הרעה באחרית הימים-כי-תעשו את-הרע בעיני הי להכעיסו במעשה ידיכם. ל וידבר משה באזני כל-קהל ישראל את-דברי השירה הזאת-עד תמם.

Parashat Vayelekh

Parashat Vayelekh may be the shortest of all the parshiyot in the Torah, but it includes an overview of most of Jewish history.

The first half of this chapter is full of positive, joyous expressions, including the commandment to remember – and to reenact – receiving the Torah on Mount Sinai by means of the mitzvah of Hakhel, together with lofty promises. The second half offers a mirror-image, with parallel language, but expressions of problems, death and destruction. In contrast with Hakhel we find the commandment to listen to the Song of Haazinu, which contains sad and threatening messages and is written in two long columns reminding us that just as there are blessings there are curses; just as there is reward, there is punishment. This is the message that Moshe chooses to share on his very last day.